

אֶזְנֹת

הס"ד, ג' אלול רכ"ט

פְּרֻשַׁת תְּצַוָּה

לְעַלְמֵנוּ שְׂבַת

השתנו מאד והיה נראה כי התעלה מאד בדבקותו, ועוד מעט קט כמעט שפרחה נשמתו. בנו זיע"א שם לב לזה, ומיד לקח את הגביע שהיה מנח על השלחן ודחפו אל תוך ידיו הקדושות שמיד התעורר ושבה אליו רוחו כמקדם. מנהג הרבה צדיקים שבעת קדשת כתר ובעוד זמנים נעלים היו מחזיקים בידם דבר גשמי, שפיון שהיו מתעלים בעתים אלו בהתפשטות הגשמיות למאד וחששו פו יתעלו לגמרי מעולם הזה ויתקטרו בחד קטירא לחי עלמיו על פו החזיקו בידם דבר גשמי כדי שלא יסתלקו לגמרי (משמרת איתמר' גליון פרשת נח תשס"ז).

הפעמונים שמשו להעירו ולהקיצו

הרה"ק רבי פינחס מאוסטילא זיע"א אמר בשם חותנו הסבא קדישא הרה"ק רבי ישכר דב מבעלזא זיע"א לפרש מה שאמרו חז"ל על נדב ואביהוא שנגעו מושוש שנגכסו חסרי מעיל למקדש. ואמר דהשעם של הפעמונים שעל המעיל, שאמר הכתוב (שמות כח לג-לה) 'ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב. פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב. והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני ה' ובצאתו ולא ימות', הוא שמחמת דבקות הכהן גדול, יכול היה הכהן לבוא להתפשטות הגשמיות לגמרי, להתפשט מגופו ולהשאיר כבר דבוק בה'. ולזה שמשו הפעמונים להעירו ולהקיצו ולהשיב על ידי זה נשמתו נפשו וגופו.

וזה שאמר הכתוב 'ונשמע קולו בבאו אל הקדש ולא ימות'. וזהו פנות חז"ל, שנגדב ואביהוא נענשו על שנגכסו חסרי מעיל ונשארו דבוקים בשכינה הקדושה ודפח"ח (זכר לאברהם אליעזר' עמוד כד).

(מתוך הספר ספיר ויהלום - להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

'את שמות בני ישראל בחשן המשפט', הינו, את כל אותם אנשים שהם 'יהודי חשן משפט', אלו שהם תמיד מצויים בבתי דין ואינם מסכימים למחל ולותר אפלו על פחות משוה פרוטה. אנשים אלו, צריך המנהיג לזכר תמיד ולהשימם 'על לבו', לא לשכח מהם וממעשיהם, לבדק אחריהם בעין פקוחה ולראות היטב את כל מעשיהם והתנהגותם.

לא חלפו ימים רבים עד שאותו אדם הגיע אל האמרי חיים ואמר לו: שמעתי את גדל חכמת רבנו בפסיקת דינים, ואף אנכי יש את רצוני לתבע לדין תורה את אחד ממכרי. באותו רגע חיך האמרי חיים לעצמו בראותו כי אכן נודע הדבר וכל מה שהגיע איש זה לשבת לכאן היה בכדי לשבות את לבו של הרבי שיוציא את דינו כרצונו.

ונשמע קולו - ולא ימות

כשהיה הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זיע"א בעיר ברלין בשנת תרפ"ט, ראו פעם כיצד לאחר שהחל להתפלל תפלת שמונה עשרה, הוציא את שעונו והחזיקו בידיו הקדושות. אמרו הנוכחים כי אבי הרה"ק רבי ישכר דב מבעלזא זיע"א אמר שהרה"ק הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זיע"א היה מוציא את שעונו ומתבונן בו בעת אמירת קדשת כתר בשבת, כי מאחר שבעת התפלה היה מתוך התפשטות הגשמיות עד שהיה יכול להגיע לכלות הנפש, לכן דרוש היה שיתפס דבר גשמי בידו (דבר חן).

החזיקו בידם דבר גשמי כדי שלא יסתלקו

פעם בעת השלחן הטהור בליל שבת קדש אצל הרה"ק רבי חיים מרדכי מנדבורנה זיע"א, ישב רבי חיים מרדכי בעינים עצומות ובדבקות עלאה. והנה לפתע פניו

תפלה במתינות

שבת אחת הבחין הרה"ק האמרי חיים זיע"א כי הגיע להסתופף בצלו אדם שעד כה לא היה נוהג להגיע. אותו אדם לא היה כוסף ומשתוקק לקדשת השבת אצל צדיקים, ומעולם לא הסתופף יחד עם חסידים ואנשי מעשה בצלם של הצדיקים. והנה, רואה האמרי חיים, שאדם זה הגיע אליו לשבת, נדחף הוא כצעיירי הצאן בעת עריכת השלחנות, ועושה הכל כדי שהאמרי חיים יראה כי הוא מצוי כאן בשבת.

נכר היה בו באותו אדם שאיש תקיף היה, נרגן וחסר סבלנות. רגיל היה להעמיד דבריו על דין תורה ולא נאות לומר או להגיע לפשרות מחוץ לחדרי בית הדין. תמיד היה כסתו מטלטל אצל דינים ובתי דינים, והיה מטרידם בנפוחים שונים.

בחכמתו הרבה והמפלגה הבין האמרי חיים כי אדם זה שוב הסתכסך עם מאן דהוא, והיות ושמעו של האמרי חיים פדון ממחה וחכם מפלג הלוך לפניו, מבקש הוא לבוא ולעמד לפניו לדין תורה. אלא שהוא גם מבקש לעשות 'השתדלות' מצדו, ובשל כך הוא הקדים והגיע לשבת זו, כדי שהאמרי חיים בעת שבתו כסאות למשפט יחשב כי הוא מאנשי שלומו ויוציא דינו על הצד היותר טוב עבורו.

בקש האמרי חיים להודיע בשער בת רבים כי הוא מבין היטב את פונתו של האיש, והיא לא תצלח. ולכן בשעת אמירת התורה במרפז השלחן הטהור, פתח האמרי חיים ואמר: נאמר בפרשת השבוע, פרשת תצוה (שמות כח כט): 'ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכר לפני ה' תמיד'.

ויש לפרשו כך: 'אהרן' הוא מנהיג הדור הנושא בעל בני ישראל, והחובה עליו לשא

חידון אֶזְנֹת - נושא פרסים - באיזה הקשר מזכר יום כפור בפרשה זו?

פתרון החידה - פרשת ויצא:

ש. מהו החפץ שמוזכר בפרשתנו והוא החפץ הגבוה ביותר שמתואר בתורה כולה? ת. הסולם בחלומו של יעקב עומד על הקרקע ומגיע עד לשמים (בראשית כח, ב).

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":

פרשת ויצא:

ה' מאיר הולצמן מבית שמש.

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו א"ה בגליונות הבאים

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה א"ה על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר".

את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני

למספר פקס: 077-470-26-81

או למייל: magdenot@gmail.com

נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון.

בראש הדף לציון "עבור חידון לנוער".

